

Ca-Nostra

*** ANY SETÉ.—NÚM. 522 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 1 DE AGOST DE 1914 ***

Les vides de Sants i les noveles

El jove que sab llegir i que te'l cap una mica despert demana llibres; els vells i els joves quan s'han de passar hores avorrides an el tren cerquen per entretenir-se llibres; els homes i dones de poca feina que troben massa llarg el dia se volten de llibre; els estudiantjants, per als qui l'estiu es temps de descans, maten les hores amb llibres.

Si voleu saber quins llibres se compren, mirau quins llibres se venen. A les llibrerías freqüentades pels joves, a les parades de les estacions, a les parades dels encants hi domina un tipo de llibre damunt dels altres tipos, és la novela.

¿Qué hi troben els lectors en la novela que tant els hi agradi?

L'intel·ligencia sol no trobar-hi res; cap aplec de veritats útils. La voluntat no topará tampoc amb cap norma de viure que li siga profitosa desde cap punt de vista. Aquestes dues facultats que fan l'home, be podem dir que llegint noveles casi dormen, ben poca feina, hi tenen...

L'imaginació hi pastura trobant imatges, sinó belles sorprenents; enfilant fets, sinó instructius imprevisits. El sentiment hi cerca emocions no precisament educatives sino intenses. Les passions, filles de la imaginació i del sentiment desarreplats, hi troben una continua renovació. Principalment la passió que's fa mestressa dels ociosos, la luxuria, hi troba seguidament una dosis regular de benzina que la manté inflamada.

Si les besties tenguessen un bric d'intel·ligencia que'ls permetés entendre'l llenguatge escrit i coordinar algunes idees senzilles, foren llegidores de noveles.

Se'ns ocorre ara fer la comparació de les noveles, amb altres llibres en

certa manera semblants, les vides de Sants.

En les noveles tot és mentida; fins els fets verosímils que en elles se contenen tenen una inverosimilitut práctica, això és, mai se realitzen.

En les vides de Sants, tot és veritat; fins els fets que semblen inverosímils com els miracles, són fets indiscutibles produïts per la Omnipotencia divina.

Les noveles no són estimulants per a res bo: en tot cas carregant l'imaginació estimulen als plaers o a la disolució o al suïcidi o al disgust del viure.

Les vides de Sants son altament estimulants, perque són histories vertaderes de homes de carn i ossos que han fet gestes notables; i estimulen a la vida austera a la vida virtuosa, molt millor encare que les histories dels grans capitans i dels grans inventors.

Les noveles fan viure un món que no és, fan formar un concepte equivocat del món que trepitjàm.

Les vides de Sants ens donen del món una idea realíssima perquè'ns el fa veure no sols tal com és en si mateix sinó també tal com el transforma la Gracia Divina; això es, en si mateix i en ses relacions amb el món sobrenatural.

El gran personatge de una novela sempre resulta fals, i si sabem sobreposar-nos a la sugestió de la lectura sempre el trobarem ridícol. El sant quina vida llegim resulta vertader i gran i de imitació possible i com més hi meditam més hi veim en ell, la veritat del que és Veritat i el poder del que és Omnipotent.

Tot dos genres de llibres fereixen la fantasia amb narracions de fets dignes d'admiració, més els fets de les noveles no'ls podem viure, no'ls podem realitzar; alló que fa ric o feliç o desgraciat als personatjes d'elles no'ns farà rics, ni feliços, ni desgraciats a nosaltres.

Les vides de Sants ens donen verta-

deras normes de vida, inclouen la verdadera ciencia del viure. Fessem com ells i serem grans, feliços, sabis com ells. La vida d'ells la podem veure realisada en nosaltres fins allà ont nostre capacitat ens permeti.

Totes aquestes idees ens han sigut sugerides al remenar la colecció de vides de Sants que ha editat l'Apostolat de la Premsa pel preu petit de 0'65 ptas. cada una i que es veuen als aparadors de les llibrerías catòliques.

J. R.

MALLORCA

Maylorcha, Senyor un rey,
Illa d'aur es apeylada,
E es lo cel e'ls parays
De les gents qui n'han membrança.
(Del JOGLAR DE MAYLORCHA).

*Quant de les altes montanyes
Los cims blanquetjen de neu,
També les planes blanquetjen
Ab la flor dels ametlers:
Cau la flor demut la bruya
Que abaix de los arbres creix;
Pintada de vert la terra,
Brufada de grans d'argent,
D'esperança y de puresa
Ne rumbetja hermós mantell,
Bella terra n'es Mallorca
Qu'es Mallorca rich verger!*

*Vé lo maig, ab les espigues
Tornan d'or los sementers,
Grat remor fan ses onades
Quant se besen ab lo vent:
Llúu la falç entorn de l'era
Al cel pugen los garbers,
Trota l'euga, cruix la palla,
Gloses canta'i pareller,
L'aire s'ompl' de poisaguera,
De blat s'omplen los graners.
Bella terra n'es Mallorca,
Qu'es Mallorca rich verger!*

*Si l'estiu roba a la rota
Sa vardor y sos joyells,
Negretjant de rehims la vinya
Té ajagudes les sarments;
Los fadrins a les al-lotes
Los baraten los cistells;
Mèntres duen portadores,*

*Riuen, ballan juganers;
Dins el cup lo most regala,
Lo vi bull dins lo seller.*

*Bella terra n'es Mallorca,
Qu'es Mallorca rich verger!*

*A dol tocan les campanes,
Lo camp de dol se revest;
A solades cau l'oliva
Endolant tots los reguers;
Afanyades cullidores
L'apellucan ben rabent;
L'aygua bull dins la caldera,
Lo front'xuga'l tafoner,
Roda'l truy, la prempsa gisca,
Ratja l'òli en los cubells.*

*Bella terra n'es Mallorca,
Qu'es Mallorca rich verger!*

*La auba riu; ses fulles badan
Lliris, roses y clavells;
Ramoretjan les abelles
En llur càlzer mel beguent;
Lo goret la reya solca,
Trenca el càvech los terrers.
Naix la lluna; lluny ressona
L'esquelleta dels anyells,
Del pastor la dotça gayta,
La bandola del jovent.*

*Bella terra n'es Mallorca
Qu'es Mallorca rich verger!*

*Dalt del cim lo pi s'oretja,
Baix del cim los olivers;
De la penya brolla l'aygua
Omplint l'horta de fruyts bells;
En los boschs naxen alsines,
En los plans arbres fruyters,
En la vall llargues rengleres
D'olorosos tarongers,
Y en los horts palmera airosa
Sos ventalls vinctant al vent.*

*Bella terra n'es Mallorca,
Qu'es Mallorca rich verger!*

*Ay Mallorca el cor m'encises:
Ab ton blau del cel tan bell,
Ab tes platges remoroses
Qu'es comou l'embat lleuger,
Ab tes flors de tes praderes,
Ab lo cant de tos auce lls,
De lo cel y el paradís
Pera mi semblança n'ets:
Si te deix, Mallorca amada,
D'anyorança moriré!*

*Bella terra n'es Mallorca,
Qu'es Mallorca rich verger!*

TOMÁS FORTEZA

Menjam el pá massa car

Fà algú temps que, amb sobres de raó, s'accentuen les exclamacions de les classes consumidores per l'encariment de tota classe de comestibles, principalíssimament la que's refereix al pá. ¿D'on prové tal encariment? Senzillament porque a Espanya es produeix el blat a preu molt més alt que en cap altra nació del món: l'escàs rendiment de les te-

res destinades a blat, és tan i tan mesqui que, en general, resulta irrisori. Els governants passats, els actuals i... direm també els que anirán succeint-se, no són capaços de preocupar-se de qüestió tan capital.

Quan abans pomposament se deia que el sol no's ponía mai en els dominis d'Espanya, no faltaren beneits que s'empassaren tal afirmació com article de fé, sense preveure que podria venir una nit quasi eterna. Tampoc mancaren il·lusos quan, tan quixotesca, se volgué embaucar a la gent a ponderar la gran producció de blat en les regions del centre, batejant-les pel nom de «granero del mundo»: avui ja ni graner de casa ens podem anomenar.

Rès tan eloqüentment desmenteix l'errat concepte que encara perdura sobre tal suposició, com el fer-se càrrec de la importància que van adquirint, cada dia més, les entrades de blat foraster al port de Barcelona. Des de llocs on quaranta anys enrera no se sabia què era blat, com de Patagonia, per exemple, venen colossals masses de grans, fent costat a les importacions de Rússia i Mar Negre, Estats Units d'Amèrica, Australia, etc., per a suplir lo que manca a nostra producció.

Lo que abans eren barcos de vela amb 300, 400 i més tonelades de càrrega, avui són vapors des de 2.000 a 5.000 tonelades, havent-se donat el cas de veure-se'n més de 4 amb 8.000 tonelades.

L'amic «Pol» fa alguns anys, ens descobrí, des de LA VEU, que a Avila el rendiment del blat per hectària era d'uns ¡400 litres!, de 800 a Valladolid i de 2.000 a Girona.

Això últim és ben cert i aixís ho comprovarem quan encara, per «rutina», sembràvem blat en les nostres terres, en les que fa 6 anys no se n'ha enterrat un sol grà, i porque amb els 2.000 litres de rendiment no hi trobàvem compte. ¿Què poden fer els infeliços que solsament tenen de comptar amb un quint de la nostra producció?

Per a omplir les bodegues d'un vapor de 8.000 tonelades se requerirà sembrar a Avila una extensió tal com mitja província: o 36.000 hectàries, si els càlculs no ens han sortit errats. I adverteixi's que allí les terres donen el blat un cop cada tres anys; diferent d'aquí, on la cullita és any per altre.

El blat foraster, de totes procedencies, s'obté en tots els ports d'Europa (cost, flete i segur marítim) de 20 a 21 francs els 100 Kilos: a Valladolid se cotiza avui de 29 a 30 pessetes, també els 100 Kilos.

Lo actual no pot continuar aixís; sinó, seguirem menjant el pá molt més car que en cap nació del món, mentres la producció indígena, fent un esforç i ajudant-hi els qui siguin governants, no s'assimili, en quant a rendiment per hectària, als altres llocs de producció. Es del cas ocupar-se del problema o estudiar-lo amb coneixement; això és lo pràctic i positiu. No som partidaris dels que clamen, en aquesta qüestió, contra l'Aranzel; per quant la desaparició d'aquest portaria, irremissiblement, la de bona part d'Es-

panya i vindria el cas de tenir que posar a les fronteres un rètol que digués: «Se alquila esta Nación».

P. GUSI I BOFARULL

Bàscara, Girona.

La mujer fuerte del Evangelio

Con objeto de que se vea lo que puede en el mundo una mujer de corazón, vamos a referir un caso que está sucediendo en Inglaterra.

Mister Turner es un hombre honrado y trabajador, pero poco afortunado en sus negocios; perdió toda su fortuna en empresas mercantiles, y se hubiera visto sumido en la mayor miseria si su mujer, con una energía asombrosa y digna del mayor elogio, no le hubiera aconsejado que no pensase más en negocios y que se pusiesen los dos a trabajar en un oficio.

Oigamos cómo relata la misma esposa del señor Turner, su cambio de vida y de ocupación:

«Cuando mi marido abandonó los negocios, nos quedaban escasamente unas 50 libras esterlinas; el pobre estaba completamente abatido, habiendo perdido ya todas sus ilusiones; pero como yo no las pierdo nunca, le propuse que nos instalásemos en esta casita situada en la carretera de Willesden, y que montásemos en ella una modesta herrería y que trabajásemos los dos de herrero. Así lo hicimos, y desde hace siete años que emprendimos esta nueva vida, no nos ha faltado el trabajo nunca. Al principio tuve que ir yo misma de casa en casa del pueblo haciendo propaganda hasta que conseguimos tener ya una clientela fija; y después, cuando ésta aumentó, en lugar de tomar un oficial, que se nos hubiera llevado una parte de las ganancias, aprendí también yo de herrar caballerías con tanta suerte, que hoy tengo más parroquianos que mi marido. Yo me dedico a herrar jaquitas bonicos y mi marido caballos grandes y mulas. En las horas de descanso preparamos entre los dos las herraduras, y cuando estamos solos, cantamos y reímos como dos niños. Nunca nos falta lo necesario; tenemos salud, alegría, y sobre todo la conciencia del justo. Si nuestros planes se realizan, dentro de algunos años, cuando ya no tengamos ánimos para esta ruda labor, traspasaremos la herrería con su clientela, y viviremos felices con nuestros ahorros.»

La señora Turner añade después las siguientes consideraciones:

«Si no fuese por los automóviles ya seríamos ricos á estas horas; pero como los motores se utilizan para toda clase de vehículos, cada semana disminuye el número de caballos en los servicios públicos de un modo alarmante. En Londres, la semana pasada se substituyeron mil caballos por motores eléctricos; pero yo confío en que, si no sirven para tirar de un coche, servirán para montar ó para adorno; creo que la ra-

no concluirá, y mientras haya caballos, éstos necesitarán zapatos, y nosotros tendremos trabajo. Ni los autos, con ser tantos, podrán derribar mis ilusiones.»

La señora Turner es joven, bonita y de ojos azules.

Si todas las mujeres tuvieran este temple, en el mundo no habría pobres, porque la fortuna entra en aquellas casas en donde se trabaja, y cuyos moradores tienen siempre a Dios en su corazón.

(De A. B. C.)

LA PROHIBICIÓN DE LA NOVILLADA

Dispensarán nuestros lectores, si per donar compte dels successos taurins motivats per la prohibició de la novillada que tenia que donar-se el dissapte de nostros sants Patrons, mos valem de retalls de la premsa diaria. Heu feim aixís porque no se puga dir si mos girám en favor de uns o dels altres. Nosaltres com a bons regionalistes som partidaris de l'opinió abolicionista dels Toros; i si un sentiment fa glatir en nostro cor an aqueis moments, és de llástima el veure l'importancia que s'ha volgut donar an els toros, que devora ells, pareix que totes nostres questions i problemes locals son petits, i això que en tenim de gran trascendencia:

Copiam, idò, de la «Ultima Hora» del dia 29 de Joriol, lo següent:

Este mediodía al visitar al Sr. Gobernador nos ha hecho las siguientes manifestaciones sobre la prohibición de la novillada de Inca dictada por dicha autoridad:

«En el mes de mayo autorizó el señor Gobernador una corrida de toros en la Plaza de Inca previo el informe del Arquitecto provincial, que para garantizar la seguridad del público en aque-lla corrida señalaba algunas restricciones que fueron cumplidas.

Como esto sólo podía tener el carácter de provisional, en la misma fecha se advirtió al Empresario que para lo sucesivo se atuviera a las disposiciones vigentes y sin distingos ni excusas debía someterse el asunto a la Junta de Espectáculos; a quien corresponde dictaminar sobre estas materias. A pesar del tiempo transcurrido, nada se ha hecho por parte de la Empresa para realizar las obras y cumplir los requisitos necesarios al efecto legalmente, por lo cual el señor Gobernador no ha podido conceder el permiso para la corrida de hoy solicitada hace tres días.

Con tal motivo el Alcalde de Inca telegrafía al señor Gobernador que ante la impopularidad de la negativa presenta la dimisión del cargo a cuyo telegrama ha contestado el señor Gobernador con el siguiente: «Como hasta ahora no se han cumplido por la Empresa los requisitos prevenidos por las disposiciones vigentes no puedo conceder el permiso pues yo me ocupo más de la seguridad del público que de la popularidad que tanto a V. preocupa.»

El señor Gobernador nos ha manifestado que supone que el Alcalde de Inca no insistirá, toda vez que las autoridades no deben estar supeditadas a presiones distintas que las de su propia responsabilidad y prestigio y que de éste goza justamente el alcalde dimisionario D. Pedro Balle.»

De «La Almudaina» del dia 31 de Joriol.

Nos escribe nuestro corresponsal. En virtud de la prohibición comunicada por el señor Gobernador de que no se celebrara la corrida de novillos anunciada, en nuestra Plaza de Toros, el Alcalde de R. O. don Pedro Balle, ha presentado la dimisión telegráficamente.

Acto seguido se ha posesionado de la misma, el primer teniente de Alcalde liberal don Domingo Alzina. Este señor ha autorizado a dos bandas de música para que recorrieran la población, anunciando la corrida a los vecinos y numerosos transeuntes que con objeto de asistir a la novillada se habían trasladado a esta ciudad.

A las cuatro y media estaba ocupada cerca de una mitad la Plaza, y la cuadrilla preparada para la salida al redondel.

El público clamaba a voz en grito que la Presidencia ocupara su puesto, sin que esta se presentara.

Un distinguido joven, de un salto se ha metido en el palco de la Presidencia, agitando su pañuelo, y al intentar salir la cuadrilla lo ha impedido la orden terminante del Capitán de la Guardia Civil, obedeciendo a la primera autoridad civil de la Provincia.

El escándalo ha sido fenomenal, el público golpeaba los garrotes contra la valla, lanzando silbidos y fueras.

Calmada algún tanto la excitación, una parte del público ha desfilado abandonando la Plaza, pero la mayoría aun permanecía en ella a las 8 de la noche, reclamando la devolución del importe de la entrada.

A las 8 y media han salido del circo taurino los reclamantes, presentándose tumultuosamente a la casa Consistorial en reclamación de su derecho, el cual ha ofrecido atender el Alcalde accidental, señalándoles las 7 de la mañana del día siguiente para satisfacerles el importe de las entradas.

.....
.....
C. 29-Julio-1914.

El señor Gobernador civil de Provincia recibió ayer un telegrama del ministro de la Gobernación contestando al que le había remitido aquella autoridad dándole cuenta de la suspensión de la novillada de Inca, de la dimisión del Alcalde, señor Balle y de las medidas adoptadas para que el espectáculo no se realizare y evitar toda alteración del orden público.

El señor Ministro no solo aprueba en el despacho de referencia las expresadas resoluciones del señor Gobernador sino que las aplaude en toda su integridad.

Nos manifestó el señor Gobernador que había recibido una comunicación del Alcalde accidental D. Domingo Alzina en la que le manifestaba ser cierto haber dicho al capitán de la guardia civil, haber recibido la autorización de la autoridad gubernativa para celebrar la corrida, noticia que también hizo pública para contener la excitación del vecindario.

Que además había recibido otro extenso telegrama del capitán de la guardia civil, afirmando que el referido Alcalde accidental señor Alzina, era el que dirigió los grupos de protestantes contra las disposiciones de la autoridad gubernativa.

Que en vista de todo ello había remitido al Juez de Instrucción de Inca ambos telegramas para que proceda a lo que haya lugar en justicia.

Noves d'Inca

LA FESTA DEL CONGRÉS EU-CARÍSTIC.—Conforme s'havia anunciat diumenge es celebraren a la Parroquia els actes commemoratius del XXV centenari del primer congrés Eucarístic.

Al matí e-hi hagué Comunió general molt concorreguda, Ofici major amb Nostramo patent, i al capvespre se repartiren als nins i nines que durant l'any han assistit els diumenges a l'ensenyança de la doctrina cristiana valiosos premis que consistiren en llibres i altres objectes.

A les sis sortí la processó amb el Santíssim Sagrament. Després de la bandera Parroquial senzillament seguía

dues llarguíssimes fileres d'homos portant llum fins a la Custodia que era portada per 4 sacerdots amb son trono-tabernacle, actuant de preste el Sr. Ecònomo Mossèn Miquel Llinàs. E-hi assistía una nombrosa comissió de l'oficialitat militar de la guarnició de la Ciutat, el magnific Ajuntament presidit pel Sr. Bal·le D. Pere Balle i'l Coronell D. Waldo Calero, la música del Sr. Rotger i la banda de tambors i cornetes de l'exèrcit.

Ultimament seguien moltíssimes dones.

La processó seguí la mateixa carra que sol seguir el dia de la festivitat del Corpus veent-se molts de balcons i finestres endomessats, resultant una manifestació de pietat i devoció envers del Santíssim, solemne i lluída.

OBSEQUIANT EL SEU QUEFE.—Forem convidats pel Centre Tradicionalista a una missa que dita entitat se celebrar el dia de la festivitat de Sant Jaume Apostol Patró d'Espanya per commemorar la festa onomástica del seu ilustre Quefe D. Jaume de Borbón.

Després de la missa els tradicionalistes reberen la comunió, amb la Junta Directiva i President, D. Francesc Ferrer, de la societat, de mans del celebrant que e-hu era Mossèn Josep Aguiló.

MALALT.—El tinent d'Infantería D. Bernadí Font fa uns deu dies que se troba malalt de gravetat d'un atac an el cor. Venturosament aquests darrers dies ha tenguda una millorança notable de lo que mos ne alegam immensament.

NOVA DROGUERIA.—Hem rebut un Memorandum d'una societat comercial que actúa baix la nominació de SUES-VERDERA Y C.^a, la qual mos participa que acaba d'obrir al públic un establiment de Drogueria, Ferreteria y Perfumeria an els carreis de la Perla o Cuartera de grans 2-4-6 i Corró 14 i 16, a on encontrará tothom sempre un complet i variat assolit de tot lo pertinent an el ram d'aquests establiments a preus sumaments econòmics.

Desitjam per la nova societat prosperidats a balquena en lo seu comers.

A nostra Llibreria Trobareu els opúscols: «Catecisme de la Doctrina Maurista» i «Maura triunfará».

FESTADELS SANTS PATRONS.—Amb la solemnidat acostumada se ha celebrat la festa dels Sants Patrons Abdón i Sennen, aquest any. Lo més notable es estat l'hermós penegíric que ha fet dels Patrons el Rnt. P. Cerdà. Superior de Franciscans, fent desfilá l'història d'Inca plena de pietat i cato-

icisme davant el respectuós auditori que escoltava amb fruïció les glòries del temps passat.

La part cívica és sortida un poc ai-golosa, per lo que ha plogut i per lo del toros que feren aigo, i també po-rién dir, per lo de sa vaga que fa anar els fadrins curts de diners per fer mocadó.

El temps impedi que se fessen les corregudes a migdia, però se feren al capvespre, en lloc del cos a causa del moll, an el carré del General Luque. El vespres hi ha hagudes alimares an el carrers Major i Comers i les places major i de la iglesia veent-se repienes de gent qui es pessetjava mentres la música municipal i la del Sr. Rotger tocaven hermoses peces del seu repar-tori en sos respectius cadafals. An el mercat vei i la plaça d'Orient s'han amollats focs artificials que feien bado-car per llarg.

Dues variacions mos han agradat que ha introduit la comissió de festes: 1.ª Que'ls focs s'han amollat, a les onze una hora més prest que'ls altres anys, i no han obligat a fer vel·lar tant la gent; i 2.ª que no han fet tercera festa, estoviant-se una partida de pes-setes an el Municipi. Aiximeteix la gent hauria quedat contenta si no fos estat per allò dels toros.

AIGOS.—A les primeres hores de la matinada de dijous va fer més d'una hora d'aigo de canal i a les deu i mitja del meteix dia un'altra bona barrumba-da forta que haurà feta una grossa saó, útil a les vinyes i arbres que estan a punt de madurar son fruit; i per altra part no haurà fet mal per trobar-se la recolecció dels grans a son terme.

El poble toros volia
Deu li dona aigo abundant:
ès més dolça l'alegría
que la terra saonant
dona a nostra pagesia!

UN LLIBRE NOU.—El poema so-bre Constantí que té per títol *In Hoc Signo vinces*, escrit per N'Andreu Cai-mari, que s'anava estampant a l'im-pressa de CA-NOSTRA, ja esta llest a la vela, i resulta una edició ben presen-tada i neta, en papé de fil verger, que'l veurer-lo farà comprera.

Creim que ben aviat se posarà a la venta pública.

id. foraster	a	09'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'00	id.
id. per bestia	a	18'50	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	00'00	
Safrá	a	03'00	s'uns.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ben de nou mos vengué la noticia de la mort de D.ª Catalina Llabrés esposa de D. Antoni Homar Balle i germana de nostros amics Mossèn Sebastià Llabrés i de D.ª Maria Ignacia.

La malaguanyada senyora ha morta an el Pont d'Inca a on vivia en sa familia a l'edat de coranta anys i era mare d'una nombrosa fillada que dexa en gran desconsol.

Acompanyam a sa familia en lo seu sentiment per tant dolorosa pèrdua i pregam per l'etern descans de l'ànima de la cristiana difunta que Deu haja trobat en estat de gracia.

FUNCIONS RELIGIOSES

A SANT FRANCESC—Amb motiu del Jubileu, o Perdó d'Assis, es celebraran les següents funcions en honra de Ntr.^a Sr.^a dels Angels.

Dia 1 de Agost.—A les set i tres quarts se resarà la corona a la Verge; i després e-li haurà completas, que seran cantadas per la Capella seiafica i el Chor de St.^a Cecilia.

Dia 2—Desde primera hora's celebraran misses i se repartirà'l Pa Eucaristic.

A les 9 y mitja—Tercia cantada, exposició del Santíssim, Ofici major cantant-se una partidura d'En Perossi, sermó pel Rnt. P. Joan Bonet, Clerge regular.

A les 4 i mitja—Vespres i completas.

Entrada de fosca: Corona, exposició, tris-sagi cantat, plàtica i processó per dins l'igle-sia i la reserva.

A SANT DOMINGO—En honra del titu-lar d'aquesta iglesia se celebraran solemnes cultos baix el següent programa:

Dilluns, dia 3, entrada de fosca, després del rés del Santíssim Rosari hi haurà solem-nes Completas per la Comunitat parroquial.

Dia 4, a les 9 i mitja, Tercia cantada i en-seguida Ofici major, amb sermó per Mossen Bernat Moragues de Petra.

La vaga de Sabaters

Ha perduda s'importancia tota vegada que la majoria dels obrers treballen, si bé encara se veu una pereia de la Benemèrita que pa-trulla pel carrer a on estan les fabriques de calçat, única senyal exterior que se veu de la vaga. Els Patrons han cedit en l'aument d'un real per parei en la feina de primera classe.

Els socis obrers de la Societat *La Pau* tots treballen. Hi ha un estol de treballadors que encara fan vaga en l'esperança d'obtenir au-ment de preu a les feines de segona i tercera classe.

LLIBRERÍA Carré de la Meuta número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebudes

La Isla del Tesoro por Ruberto Sterverson versión castellana de José Perez Hervás.—Un tomo de 300 páginas una peseta.—De la Editorial Ibérica.

Narraciones de un Cazador por Ivan Tur-gueneff, traducción directa del ruso, por F. O.—Un tomo de 300 páginas una peseta.—De la Editorial Ibérica.

Lo Somni de Sant Joan.—Volum VI de les Obres Completes de Mossen Jacinto Verda-guer, edició popular.—40 cèntims.

Libritos de Premio, procedentes de la Es-cuela Tipográfica y Librería Salesiana de Sarrià.—Barcelona.—50 cèntimos.

LIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEURINA
CALLE DE LA MURTA, 5,—INCA.

La ciencia de los negocios, por Waldo Poudray Warren, encuadernado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combes, en rústica, 2 ptas.

El Libro del Ama de casa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne, en rústica, 2 ptas.

El Hombre práctico, por Aracne, en rústi-ca, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Si-món, versión española per el autor, en rústi-ca, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadernado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadernada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos en-cuadernados, 10 ptas.

Cuidados que exige la primera infancia, por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con en-cuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charruau, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.

El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.

Sursum Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	125'00	al quinta.
Blaf	a	21'00	la cortera.
Xexa	a	22'00	id.
Sivada	a	09'00	id.
id. forastera	a	08'00	id.
Ordi	a	10'50	id.